

Po krščanskem svelu

Pogansko božičevanje. Članki, ki so jih o prelepih božičnih praznikih objavili nemški narodno-socialistični listi, so nudili naravno sliko o tem, kako se ta praznik v Nemčiji sedaj »službeno« pojmuje. Sveta noč, božični praznik ni več srce in duha dvigajoči snomin na betlehemske božje Dete. Angelski slavospev »Slava Bogu na višavah in mir ljudem, ki so dobre volje«, se v tem krogu ne sliši več! Pastirji ne prihajajo več, da bi se poklonili božjemu Detetu, njegovi Materi in zaščitniku sv. Jožefu. »Službeni« Božič je stari poganski praznik sonca in njegovega rojstva. V Nemčiji so letos v noči od 23. decembra prvokrat proslavili rojstvo zimskega sonca s tem, da so zažigali kresove po višinah in hribih, pa tudi po poljih. Mnogo kresov je tudi gorelo po berlinskih trgih in ulicah. Do zdaj je bil v Nemčiji vpeljan že en praznik sonca, in sicer v juniju, ko stoji sonce v zenitu (v nadglavišču, ko doseže svoje najvišje stanje). Sedaj je vpeljan še en praznik, to je praznik zimskega sonca, ko se mlado sonce rodi. To so bili prazniki poganskih narodov pred Kristusom. Poganski časi, ko še krščanskih praznikov ni bilo, se vračajo, da bi med ljudstvom izpodrinili proslavo najvišjih in najlepših resnic krščanske vere.

Modra božična sveča. V kakšnem duhu so letos praznovali Božič nemški narodni socialisti, dokazuje oklic, ki ga je pred prazniki objavila znana graška prijateljica Slovencev (kajpada papirnata prijateljica) »Tagesnost« in ki v njem med drugim takole vabi: »Na sveti večer bodo vsi Nemci letos prižgali modro božično svečo nemškega naroda, znamenje nemškega miru in vsenemške vzajemnosti. Ta sveča bo zanesla svetlobo v osamljene kolibice iskonskega pragozda, kjer živi nemštvo Oceanije (otočje v Velikem oceanu), prav tako, kakor v najživahnjejše ulice Pariza in Londona. Ponesla bo luč v mirne transsilvan-

ske vasi (na Sedmograškem v Romuniji), v kleti južnoštajerskih vinogracov, na parobrode, ki vozijo preko ogromnih morij, v tihe in bučne doline nemškega imperija (države). Povsod, kjer so Nemci, se bodo o Božiču zbrali okoli modre božične sveče nemškega naroda ter prepevali nemške pesmi. Vsi Nemci si bodo v duhu stisnili roke: Nemci v domovini in Nemci v daljnih deželah, in vsi bodo polni veselja, da je nemški narod postal zopet zedinjen, velik in močan. Kako bodo srca Nemcev mirna, ko jim bodo na božični dan vse želje pohitele do gorske vile, ki stoji na Obersalzburgu (kjer prebiva Adolf Hitler)! Modra božična sveča bo spomnila Nemce veselja radi zedinjenja tolikšnih Nemcev z materino zemljo, obenem pa bo znamenje, ki bo spominjalo, da se še mora toliko številu Nemcev izven mej nemškega imperija boriti za zedinjenje z velikim, nepremagljivim nemškim imperijem. Modro svečo bo v Ostmarki delil Schulverein Südmark, in

ta sveča bo prižgana na mejah Nemčije, njen plamen pa bo opozarjal, kako mnogo Nemcev še živi izven mej.«

Komunisti o narodno-socialistični borbi zoper cerkev. Kakor poročajo boljševiski brezbožniški listi, namerava Zveza borbenih brezbožnikov v Rusiji izdati posebno knjižico o borbi narodnih socialistov proti krščanskim cerkvam. V tej knjižici bodo objavljeni posnetki iz govorov Hitlerja, Goeringa, Goebbelsa, Rosenberga in drugih voditeljev in na tej osnovi bo doprinešen dokaz, da je versko stanje sovjetskega državljanja boljše, kot stanje vernikov v tretjem rajhu (v narodno-socialistični državi). Voditelji Zveze borbenih brezbožnikov zagovarjajo stališče, da se borba proti cerkvi v Rusiji baje vrši na zakoniti podlagi, narodno-socialistično vodstvo pa se trudi službeno zanikati v resnici zelo ostro borbo proti krščanstvu in cerkvi. Ta knjižica bo kmalu izšla v ogromni nakladi. Ta knjižica, ki jo širša javnost pričakuje z zanimanjem, ne bo za komunistične brezbožnike nobeno opravičilo, pa tudi za narodne socialiste nobeno priporočilo.

Novice

Nesreče

Voz natri prevozniku prsni koš. Matija Kresnik, prevoznik, je peljal v Mariboru po Gledališki ulici s premogom naložen voz. Voz je na strmeh in poledenem pobočju zdrsnil ter pritisnil Kresnika s tako silo k steni, da so ga oddali v bolnišnico z nartim prsnim košem.

Možgane si je pretresla pri sankanju. Na Tezmem pri Mariboru se je zaletela pri sankanju v drevo 11 letna posestnikova hčerka Marjeta Novak. Otrok je obležal nezavesten s pretresenimi možgani in so ga oddali reševalci v mariborsko bolnišnico.

Nož od slamoreznice presekal majerju lobanjo. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je zadel redka nesreča 38 letnega majerja Al-

Repino. Stal je poleg slamoreznice, katera je bila v pogonu. S stroja je naenkrat odletel slabo pritrjen nož in je zadel majerja z vso silo v glavo, da mu je presekala lobanjo in zadal 12 cm dolgo rano. Hudo poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Podsut v gramoznici. V gramoznici, ki oskrbuje gradnjo ceste Sv. Lenart—Sv. Benedikt, je zasula in pokopala plast zemlje 18 letnega delavca Jožefa Jarca iz Zgor. Žerjavcev. Sodelavci so zasutega komaj rešili in je bil prepeljan s hudimi notranjimi poškodbami v mariborsko bolnišnico.

Smrtna nesreča železniškega delavca. Blizu postaje Cirkovce pri Pragerskem so našli smrtno ponesrečenega, v katerem so prepoznali železniškega delavca Jožefa

odtegniti kvarnim vplivom ulic, gostiln in raznih zakotnih krajev.

Štefan ni bil član kluba, toda včasih je kljub temu obiskal klubove prostore. Prihajal je zlasti na predstave. Tudi sedaj je brez obotavljanja vstopil. Sedel je k mizi blizu okna, ki je gledalo na ulico. Zrl je skozi okno, v resnici pa je prisluškoval pogovoru kvartopircev, ki so sedeli pri sosednji mizi.

Ob drugih večerih je bila soba običajno polna mladega sveta, ki je pretresal dnevne vesti. Ta večer je bilo v sobi le nekaj kvartačev, ki so bili razmehoma zelo tihi. V sobi je vladal duh velikega petka. Štefan se je razočaran pripravljal na odhod, ko se je oglašil debeli in samozavestni Kvinlan.

»Bank! Začni, Kazimir!«

Mož, ki mu je veljal poziv, je razmišljal. Tako resno je gledal kvarte, ko da bi šlo za življenje. Dil je plečat, močan. Njegova obleka je pričala, da je spadal v višji krog kakor ostali. Na levi roki je imel prstan z velikim diamantom. Štefan ga je le mimogrede poznal. Toliko je vedel, da je bil Litvanec in je imel na drugem koncu delavskega predmestja točilnico.

»No, začni, Kazimir!« ga je pozval rdečelasi Pinky. »Česa se bojiš?«

»Kazimir misli, da imaš štiri kraljice,« se je oglašil tretji igralec in je vrgel karte na mizo. V naslednjem trenutku jih je spet pobral in rekel: »No, začni, Kazimir!«

»Meni se zdi, da je Kazimir zaljubljen,« se je

nasmehnil Kvinlan. »Samo zaljubljeni so tako zamisljeni ko on... In, glejte, kako je načičkan! Ko kak cirkuški konj!«

Tovariši so se zasmeli.

»Da, da, zaljubljen!« se je muzal. »Oni večer sem ga videl v družbi njegove kraljice. Oba sta bila našemljena ko kaka igralca.«

Nato se je obrnil h Kazimiru in ga vprašal:

»Kazimir, povej no, kdo je bila tista krasotica?«

Kazimir ga je pogledal zaničljivo.

»Rad bi vedel, kajne? Le pridi k nama, ko naju boš spet videl. Vpričo nje te bom pobil na tla. Videl boš, da te bom!«

Debelo je pljunil v pljuvalnik, ki je bil precej oddaljen. Nato si je samozavestno popravil belo kravato.

Družba se je zasmejala. Še preden se je smeh polegel, je Pinky odvrnil:

»Ne, hvala! Nisem radoveden nanjo, četudi bi bila tako lepa, da bi s svojo lepoto kamenje omehčala ali leve začarala.«

»Prav imaš!« mu je pritrdil tovariš. »Pusti Kazimira in njegovo kraljico! Sicer pa tisto dekle ni njegovo. On je le podnajemnik njene matere in tako stanujeta v isti hiši.«

Kazimir je jezno vrgel kvarte na mizo. Tovariši se niso zmenili za njegovo jezo. Pinky je hudomušno dejal:

»Lepo, lepo! Le to bi rad vedel, kaj počne gospo-

Dva tisoč nevest iščejo

Japonci močno delajo na to, da bi se v Mandžurijo naselilo čim več Japoncev. V ta namen so ustanovili posebno mandžursko naseljevalno družbo, ki bo te dni poslala z Japonskega zopet nad 2000 novih japonskih kolonistov. Ker pa je premalo, da bi se v Mandžurijo selili le moški Japonci, je ta družba sedaj v tokijskih listih priobčila oglas na celi strani. V tem oglasu družba vabi mlade Japonke, da se oglastijo, katera bi hotela vzeti za moža mandžurskega naseljenca ter ga spremljati tjakaj. V oglasu je rečeno, da pride na ta način do moža nad 2000 mladih japonskih deklic.

Mož, ki kaže zdravi

V Port Elizabeth, kjer goje kaže južne Ameri-